

[Inger Gautier Schmit.]

hurtigt som et Rigsdagsudvalg, der faar Ordre til inden en vis Tid at være færdig, kunde man ikke forudsætte, at Befolkningss-kommissionen i saa stor Hast kunde afslutte sit Arbejde. Derfor maa jeg hævde, at det havde været rigtigere at følge de af os anviste Veje, saa at vi ikke var kommet til at staa i den ganske ejendommelige Situation, hvori vi nu staa i denne Sag.

Thi det kan ikke nægtes, at der er forskellige praktiske Spørgsmaal, der melder sig, naar denne Sag udskubbes i halvandet Aar. For det første: Hvad har Læger og Jurister at rette sig efter? Hertil vil Justitsministeren sige: De skal selvfølgelig rette sig efter Straffeloven. Men Ministeren ved meget vel, at denne Sag og de Principper, der er nedlagt i Svangerskabsloven, har været saa meget gennemdebatteret og har interesseret Befolkningen, saa stærkt, at baade Læger og Jurister, ganske uvilkaarligt og uden maaske at have Loven bag sig, er begyndt at indstille sig paa den nye Opfattelse af disse Spørgsmaal. Derfor vil jeg spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke ogsaa finder, at der er en praktisk Vanskelighed her.

Jeg kan bare nævne en saadan Ting, at man rimeligvis blandt Lægerne nu betragter det som selvfølgeligt, at et Svangerskab hos en ung Pige under 15 Aar bør afbrydes. Vi læste nylig fra Aarhus Fødselsstiftelse om, at der var ikke faa Tilfælde af fødende unge Kvinder under 15 Aar. Skal Afbrydelse af Svangerskab i disse Tilfælde nu i disse halvandet Aar være forbudt, eller skal man gaa ind paa den nye Betragtning og sige: Vi har en anden Opfattelse i denne Sag, altsaa bør saadan Handling finde Sted.

Dette er kun et af de mange Problemer, som jeg synes melder sig i det Interregnum, der her skal indtræde. Hvis den højtærede Minister kunde give nogle Oplysninger, var det meget interessant at faa at vide, om det, at Svangerskabsloven er blevet vedtaget med disse nye Bestemmelser, selv om den ikke er traadt i Kraft, kan siges at have haft nogen reel Indflydelse paa Mentaliteten i Retning af Kriminalitet, i Retning af Kvaksalveres Virksomhed eller mindre store Virksomhed. Hvis den højtærede Minister ved noget i saa Henseende, vil jeg sætte megen Pris paa at faa det at vide.

Den anden Følge af Lovforslaget bliver den, at Seksualklinikkerne foreløbig er skudt ud i det ubestemte. Det kan selvfølgelig ikke fra vor Side møde nogen som helst Modstand, idet vi stadig har gjort os til

Talsmænd for, at disse Klinikker var ubeføjede i den Skikkelse, i hvilken de findes i Loven. Nu kommer vi i den mærkelige Situation inden Loven er traadt i Kraft og er begyndt at virke, at man fra Administrationens, fra den højeste Myndigheds, fra Justitsministerens Side, er kommet til den Opfattelse, at det egentlig ikke var nogen heldig Lov, Justitsministeren gennemførte sidste Aar. Den vil ikke komme til at virke efter sin Hensigt, idet Befolkningsskommissionen har udtalt sig for, at man betræder andre og nye Veje for at naa et tilfredsstillende Resultat, at man skiller Mødrehjælpsopgaven ud for sig, lægger den ind under andre Autoriteter, og tager den oplysende Del af Klinikernes Virksomhed for sig og lægger den ind under Indenrigsministeriet, kan jeg næsten sige, idet jeg forstaaer, at denne Oplysning skal gives paa de almindelige Sygehuse. Der bliver saaledes ikke nogen Grund til Oprettelse af disse særlige Klinikker, om hvilke Ministeren ogsaa selv har erkendt, at det med deres Oprettelse er gaaet skidt i Befolkningen, for at citere ham selv.

Ministeren har sikkert ogsaa forstaaet, at der er kommet en meget stærk Opposition til Orde over for Oprettelsen af disse Klinikker og navnlig den oplysende Side af deres Virksomhed. Det gaar i Regelen saaledes med Opgaver af den Slags, som her drøftes, at den almindelige Befolkning først noget sent rigtig faar fat paa, hvad det egentlig er, der er gennemført. Saaledes var det ikke saa mange, der tog til Orde mod Klinikernes Oprettelse inden Lovens Gennemførelse, men saa meget kraftigere har Protesterne været, da det blev den almindelige Befolkning klart, ad hvilke Veje man her ønskede at gaa frem. Jeg kunde tænke mig, at disse kraftige Røster fra betydelige Dele af Befolkningen maa have overbevist den højtærede Justitsminister om, at den Opfattelse, han havde, da han i sin Tid bestemte Oprettelsen af Seksualklinikkerne, maaske dog i nogen Maade bør ændres, saaledes at Vægten kommer til at ligge paa Mødrehjælpen, medens den anden Side i al Almindelighed gaar ind under den almindelige Konsultation paa Sygehusene. En saadan Udvikling kan kun tilfredsstille os og glæde os, der i høj Grad netop har gjort os til Talsmænd for en saadan Ordning af disse Spørgsmaal.

Jeg skal ved denne Lejlighed ikke udtale mig nærmere om Lovforslaget, idet vi, som sagt, med Glæde gaar med til at udsætte Lovens Ikrafttræden halvandet Aar. Vi haaber, at der i den Tid inden for Be-